

Sygn. akt: X C 746/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2022 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2094,69 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. tytułem zwrotu kosztów postępowania zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1483,48 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 13,34 zł (trzynaście złotych trzydzieści cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 746/21upr

UZASADNIENIE

Powód M. D. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2903,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu z tytułu: części odszkodowania ponad wypłaconą przez ubezpieczyciela kwotę i wydatków poniesionych na kalkulację szkody. Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, według norm przepisanych. Powód zawarł umowę cesji wierzytelności z poszkodowanym.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował koszt naprawy pojazdu ponad wypłaconą kwotę. Podniósł, iż naprawa mogła odbyć się tańszym kosztem, gdyby poszkodowany skorzystał z zakupu części i naprawił pojazd w warsztatach współpracujących z pozwanym. Zakwestionował również wyliczenie kosztów naprawy pojazdu z użyciem wyłącznie oryginalnych części z uwagi na wiek pojazdu oraz koszt prywatnej kalkulacji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 31 grudnia 2019 r. pojazd marki P. (...) o numerze rej. (...), stanowiący własność S. S., został uszkodzony przez kierowcę ubezpieczonego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane ruchem pojazdów u pozwanego.

Okoliczność bezsporna

Pozwany po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu i po wyliczeniu kosztów naprawy wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 5240,27zł.

Okoliczność bezsporna

Poszkodowany zawarł z powodem umowę przeniesienia wszelkich wierzytelności wobec (...) S.A. w związku ze szkodą komunikacyjną.

Dowody: umowa przelewu wierzytelności, k. 24

Zgodnie z kalkulacją naprawy sporządzoną na zlecenie powoda przez Centrum (...) Sp. z o.o., koszt naprawy pojazdu P. wyniósł 7507,85 zł. Za sporządzenie prywatnej opinii wystawiono na rzecz powoda fakturę VAT na kwotę 480 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy, k. 28-33; faktura Vat, k. 34

Pojazd został naprawiony przez poszkodowanego. (...) było wcześniej bezkolizyjne. Kwota odszkodowania wypłacona przez powoda nie wystarczyła na naprawę pojazdu.

Dowody: zeznania świadka S. S., k. 69

Niezbędny koszt naprawy samochodu P. (...) o numerze rej. (...), w związku ze szkodą z dnia 31 grudnia 2019 r. przywracający stan pojazdu sprzed zdarzenia, wykonanej kalkulacji według cen na rynku lokalnym przy użyciu części oryginalnych oraz dobrej jakości zamienników (Q) wynosi 7334,96 zł.

Dowody: opinia biegłego mgr inż. M. P., k. 78-101

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, zeznania świadka S. S. oraz o opinię biegłego sądowego M. P.. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności. Zeznania świadka S. S. Sąd uznał za wiarygodne, bowiem korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego M. P. Sąd uznał za rzetelną i fachową. Biegły po dokonaniu analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz po dokonaniu analizy rynku lokalnego, wydał jednoznaczną w swych wnioskach i spójną opinię w sprawie. Sąd uznał, że opinia biegłego sądowego w sposób wiarygodny określa koszty naprawy pojazdu marki P. (...). Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

W niniejszym postępowaniu bezsporny był między stronami fakt kolizji drogowej, spowodowanej przez kierowcę, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W.. Spór w sprawie oscylował wokół wysokości zasadnego odszkodowania.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że jak stanowi art. 822 § 1 i 2 k.p.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Naprawienie szkody, a więc i odszkodowanie powinno obejmować wszystkie straty, które

poszkodowany poniósł skutek zaistnienia szkody (art. 362 § 2 k.c.). Wysokość odszkodowania jest ograniczona kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c.) i nie może przekraczać poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.).

Zgodnie zaś z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Podkreślić należy, że dokonanie bądź niedokonanie faktycznej naprawy pojazdu nie ma żadnego znaczenia dla powstania po stronie poszkodowanego szkody, a co za tym idzie obowiązku jej naprawienia przez pozwanego. Odszkodowanie **ma wyrównać uszczerbek majątkowy** powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (por. wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 maja 2011 r. sygn. akt III Ca 1605/10).

Na gruncie powyżej przytoczonych przepisów, a co jest bezspornym w sprawie, pozwany zobowiązany był względem poszkodowanego do zapłaty odszkodowania w granicach odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem sprawcy zdarzenia. Na etapie likwidacji szkody pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 5240,27 zł. Dopuszczony przez Sąd dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia uszkodzeń pojazdu marki P. oraz kosztów napraw tych uszkodzeń potwierdził stanowisko powoda, iż pozwany przyznając odszkodowanie w ww. kwocie zaniżył jego wysokość. Biegły ustalił bowiem, iż niezbędny koszt naprawy samochodu P. (...) o numerze rej. (...), w związku ze szkodą z dnia 31 grudnia 2019 r. przywracający stan pojazdu sprzed zdarzenia, wykonanej kalkulacji według cen na rynku lokalnym przy użyciu części oryginalnych oraz dobrej jakości zamienników (Q) wynosi 7334,96 zł.

Zgodnie z zeznaniami poszkodowanego pojazd w dacie szkody był pojazdem bezkolizyjnym. W ocenie Sądu koniecznym warunkiem pełnej kompensacji szkody jest przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z użyciem do naprawy części tej samej jakości, co uszkodzone. Uprawnienie to, w ocenie Sądu, jest niezależne od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i faktu, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne, a więc najogólniej je określając – części zamienne nie będące częściami oryginalnymi, w tym tzw. części o jakości porównywalnej do oryginalnych. Podkreślić przy tym należy, iż w przedmiotowej sprawie pozwany nie wykazał nieoryginalności części zamontowanych w pojeździe przed szkodą. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż odszkodowanie wypłacone poszkodowanemu w kwocie 5240,27 zł brutto nie pozwoliło na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. W ocenie Sądu, kwota konieczna do całościowego przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, a przewyższająca wartość wypłaconego odszkodowania, powinna obciążać pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Należy również zwrócić uwagę na twierdzenia pozwanego, w myśl których poszkodowany przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody z uwagi na nieskorzystanie z zaproponowanych mu przez pozwanego rozwiązań w zakresie rozliczenia kosztów naprawy pojazdu. Nadmienić należy, że poszkodowany nie ma bezwzględnego obowiązku naprawienia pojazdu. Może go zbyć również w stanie uszkodzonym, nie tracąc praw do uzyskania odszkodowania. Podnieść tym należy, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, Legalis nr 57077).

Mając powyższe na względzie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2094,69 zł tytułem części niewypłaconego odszkodowania. W pozostałym zakresie, co do kwoty przewyższającej wysokość należnego odszkodowania, powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił pozew w zakresie żądania zwrotu 480 zł kosztów kalkulacji naprawy, bowiem powodem jest podmiot profesjonalnie zajmujący się skupem wierzytelności wobec ubezpieczycieli i kalkulacja naprawy następuje w związku z przedmiotem działalności gospodarczej, a nie jest kosztem dochodzenia wierzytelności.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku na podstawie art. 100 zd. 1 in fine k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. stosunkowo rozdzielając je zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. W niniejszej sprawie do niezbędnych kosztów postępowania poniesionych przez powoda należy zaliczyć koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz

wynagrodzenie biegłego w wysokości zaliczkę na biegłego w kwocie 1500 zł, tj. łącznie 2417 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 917 zł. Powód wygrał proces w 72%, zaś pozwany w pozostałym zakresie, tj. 28%. Po wzajemnym potrąceniu, Sąd orzekł o obowiązku zwrotu przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 1483,48 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W pkt. IV i V orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych. Kwotę 47,34 zł rozdzielono stosunkowo pomiędzy strony z zastosowaniem kryteriów wskazanych powyżej.